

skal sørge for, at Ingen hindres i at anvende dem paa denne Maade, og den skal give det offentlige Liv paa disse Dage Characteren af Hvile, af usorshyret Stillehed, men denne Character af festlig Hvile forstyrres dog virkelig ligesaa meget, ja vel meget mere, ved lærrende Arbejder, end ved saadanne, der ved Forbigangen falde i Dine. Det er altsaa, finder jeg, et Tilfælde; hvor der er tabt ved dette Forslag, og hvor det er at ønske, at Forslaget bringes nærmere hen til den nu gjældende Lov. — Saaledes forholder det sig ogsaa med, hvad der i samme Paragraph findes bestemt om Markarbejde. Helligdagsanordningen foreskriver, at saadant Markarbejde paa Sønde og Helligdage skal være tilladt, naar det maa ansees som uopsætteligt paa Grund af ugunstig Veirig. Her hedder det, at det skal være tilladt, naar det er fornødent. Den høitærede Justitsminister, forekom det mig, yttrede, at denne Tilfoining af det fornødne Markarbejde havde Intet at sige. Heri kan jeg dog ikke være enig med ham; jeg finder, at dette Udtryk, naar det er tilføjet i en Lov, nødvendigviis maa have sin Betydning, altsaa kan det fornødne Markarbejde ikke være det Markarbejde, der i og for sig er fornødent, hvilket alt Markarbejde jo vel er uden Undtagelse, men det maa være saadant Markarbejde, som netop paa den Tid er fornødent, som maa udføres netop paa Helligdagene. Hvad er der altsaa nu vundet ved denne Redaction? Et bestemt Udtryk er ombyttet med et ubestemt; jeg seer ikke, at et vilkaarligt Skjøn er udelukket derved; det maa fremdeles være Dvirigheden usformeent at anstille Undersøgelse om, hvorvidt Helligdagsanordningen maa ansees for overtraadt eller ikke. Jeg mener, at det har sin gode Betydning, naar dette Udtryk er nærmere forklaret i Loven, saa det lægger Bedkommende paa Hjerte, at Markarbejdet ikke kan ansees for tilstedeligt, medmindre det paa Grund af Veiriget, ved Omstændighedernes Magt, maa ansees for uopsætteligt, altsaa virkelig er fornødent netop nu. Bemærkninger i lignende Retning har jeg ved flere af de paafølgende Paragrapher, men jeg vil her ikke udtale mig videre herover, da det ikke vil kunne blive Andet, end

hvad der er bemærket af den høitærede Justitsminister. Derfor det høitærede Thing vil lade dette Lovforslag gaae videre, og det ikke skulde finde Anledning til at nedsette et Udvalg til dets nærmere Drøftelse, skal jeg forbeholde mig til anden Behandling at stille nogle Endringsforslag og da begrunde disse.

B. Christensen: Ja, da her jo ikke for Tiden er Spørgsmaal uden om Loven i sine Principer og sin Almindelighed, skal jeg for mit Bedkommende ikke gjøre noget Forsøg paa at følge den høitærede Justitsminister i de mange specielle Grindringer og Bemærkninger ved det foreliggende Lovforslag, som han har fremsat. Jeg skal saameget mindre gjøre dette, som den høitærede Minister, saavidt det forekommer mig, allerede i det andet Thing har gjort opmærksom paa det Samme, og der mødt Mobbemærkninger mod det Alt. Jeg vil blot tillade mig den Øtring, at Enhver af os, der vil tilbagefalde i vor Grindring det Indtryk, den gjældende Helligdagsanordning i sin Tid, da den udkom, gjorde, og der vil have lagt Mærke til, paa den ene Side, hvor megen utilbørlig Gene i mangfoldige Retninger og netop paa de Steder, hvor den mindst burde gjøre det, den har medført, og paa den anden Side, hvor aldeles forffjellig, tildeels hvor aldeles lidt den er bleven overholdt paa de forffjellige Steder i Landet — Enhver, der har fulgt dette med Opmærksomhed, maa vistnok føle Betænknelighed ved at afvise den Prøvelse af flere af dens Bestemmelser, som her foreligger os. Det forekommer mig derhos, at man ikke ved Overveielser og Drøftelser af denne Sag bør blive staaende alene eller endog saa blot meest ved Hensynet til Helligdagens Overholdelse, den Ro og Hvile, som ligger til Grund for denne Art Lovgivning, men at man maa med stor Omhyggelighed holde sig for Die et andet Hensyn, der neppe er mindre vigtigt eller mindre overordnet, nemlig Vigtigheden af ikke at lægge utilbørlige Hindringer iveien for Borgernes Arbeidsfrihed, især i Tilfælde, hvor Arbejde er en Livsbetingelse for dem. Det kan ikke nægtes, at dette i ret mange Tilfælde kunde undgaaes, og det er for mig i denne Henseende et Indicium af megen Betydning, at man i det andet Thing, hvor